

G İ R İ S :

İncelenmek üzere huzurunuzda getirilen bu tarihi davada, karar veren mahkeme, kararın incelenmesinden anlaşılacağı gibi, gerekçeli kararında savunmalarımıza gereken yeri vermemiştir. Gerek müdafiler olarak bizler ve gerekse müvekkillerimiz tarafından mahkemeye üçyüz sayfaya yakın yazılı bir savunma sunulmuş, açıklanmış ve dosyaya konulmuştur. Bu savunmalarda ülkemizin, toplumumuzun sosyal, ekonomik yönlerden tahlili yapılmış, toplumumuzun bugünkü aşamaya nasıl ve hangi yollardan geçerek geldiği, nasıl yarı bağımlı bir hale ulaştığımız, bu gelişmelere kimlerin, hangi iktidarların, hangi güçlerin sebep olduğu açıklanmış ve devamına konu olan olayların, eylemlerin açıklığa kavuşmasına, bu eylemlerin meydana geliş nedenlerine ışık tutulmak istenmiştir. Ayrıca sanıklar haklarında uygulanan T.C.Yasasının 146. maddesi, bu maddenin unsurları tahlil edilmiş, gerek doktrin ve gerekse Sayın Askerî Yargıtay'ın emsal kararları da savunmamıza aktarılmak suretiyle maddeye açıklık verilmek istenmiş ve madde unsurları dava konusu eylemlerle karşılaştırılarak açıklanmıştır.

Gerekçeli bir kararda ve özellikle 18 kişinin idamına hükümlenen bir davada, mahkemenin, ileri sürülen bütün savunmaları tartışması, kabul veya red gerekçelerini ortaya koyması, hukuk açısından zihinlerde tereddüt yaratan noktaları hallederek bu tereddütleri gidermeye çalışması, âdil karar vermenin asgarî şartını teşkil eder.

Hal böyle iken temyiz konusu kararı veren mahkeme, bu yasal gerekçelere uymamış, mahkemenin kuruluşunun Anayasaya aykırı olduğu ve

konunun Anayasa Mahkemesine götürülmesi isteğimizin reddedilmesi ile ilgili hususa kararında hiç yer vermemiş, üçyüz sayfaya yakın savunmalarımızdan yer yer bir kaç cümle ile bahsetmiş, bu savunmaların neden kabul olunmadığını tatminkâr bir şekilde açıklamamış, tartışmasını yapmamış ve hattâ sanıkları bu eylemlere iten, götüren sosyal ve siyasal gelişmelerle ilgili düşüncelerini mahfuz tuttuğunu, bunları kamu oyunun, tarihin ve Büyük Millet Meclisinin takdirine bıraktığını ifade eylemiştir.

Bir davayı gören mahkemenin, bir savunma üzerinde, savunma ile ilgili bir konuda düşüncesini mahfuz tutmasını anlamak mümkün olamamaktadır.

Yüce Kurulumuzun âdil bir karara varabilmesinde yardımcı olur inancı ile biz, yukarıda yazılı nedenlerden ötürü, temyiz lâyihamızda savunmalarımıza geniş yer vermek zorunda kalmış bulunuyoruz.